

NĚCO Z HISTORIE

Vzpomínky z konce války
Vlkoš a Kanovsko po květnovém
osvobození v roce 1945

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST VLKOŠ

Pastýřský list
Hodový pořad bohoslužeb 2020

ZŠ a MŠ VE VLKOŠI

Jak jsme prožili jaro 2020 v MŠ
Svátek dětí
Zprávičky z družiny
Zpět do školy
Slohové práce žáků
Organizace zbytku školního roku

OBECNÍ ÚŘAD INFORMUJE

Výpisy z usnesení

HODY

Hody – moravská tradice
Hodové recepty
Hodové slavnosti
Okénko pro děti

ZE ŽIVOTA OBCE

Jak se nám žilo v době karantény?
Koronavirus
Jak fungovala SZUŠ D-Music?
Sportovní odpoledne
Seniorská sešlost

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

Naši jubilanti
Pozdrav vlkošákům

VLKOŠSKÝ SPORT

Mladší fotbalová přípravka

ŽIJEME VE VLKOŠI

Historická víte, že ...?

*Klidné, pohodové prožití hodových slavností a hlavně zdraví Vám přeje
Obec Vlkoš a redakční rada Vlkošského zpravodaje.*

Den dětí v MŠ 1. 6. 2020

Trénink mladší přípravy 5. 6. 2020

Děti z MŠ v novém altánu ve školní zahradě 5. 6. 2020

Netradiční sportovní odpoledne 12. 6. 2020

Netradiční sportovní odpoledne 12. 6. 2020

Netradiční sportovní odpoledne 12. 6. 2020

Netradiční sportovní odpoledne 12. 6. 2020

Netradiční sportovní odpoledne 12. 6. 2020

Něco z historie

Vzpomínky z konce války ve Vlkoši

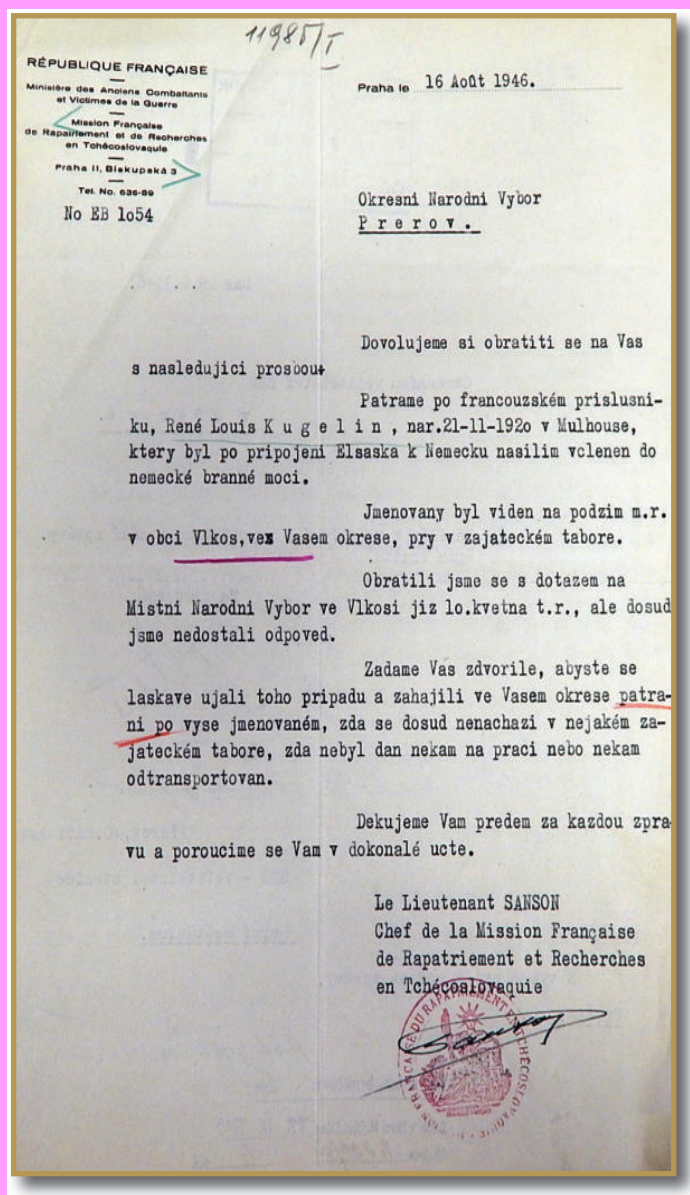
Vzpomínky blednou! Toto sousloví je často připomínáno, ale jen málokdo si je vezme za své a něco udělá pro to, aby vzpomínky byly uchovány. Třeba tak, že si vede deník. V případě, že jde o obec, sehrává důležitou roli obecní kronika, do které jsou zaznamenány vzpomínky obyvatel.

Francouzská mise pro repatriaci a vyhledávání v Československu (Mission Française de Repatriement et de Recherches en Tchécoslovaquie) se 10. května 1946 obrátila na Místní národní výbor ve Vlkoši s dotazem, zda v místě není něco známo o francouzském občanu jménem René Louis Kugelin, narozeném 21. listopadu 1920 v Milhúzách (Mulhouse), který byl viděn na podzim roku 1944 v obci Vlkoš, prý v zajateckém táboře. Protože se mise nedočkala odpovědi, adresovala svou žádost v polovině srpna téhož roku Okresnímu národnímu výboru v Přerově. Příslušný úředník odpověděl 18. září 1946, že francouzský příslušník je v obci Vlkoši, jakož i v okrese neznámý. V roce 1944 pracovalo v obci sice několik francouzských příslušníků, a to u firem, které byly do Vlkoše evakuovány z Francie, počátkem roku 1945 byly však tyto osoby Němci odvezeni neznámo kam.

Ve vlkošské kronice k tomu najdeme jen drobnou poznámku, že Němci po bombardování svých pro válku potřebných podniků překládali své továrny na území protektorátu. Tři německé továrny, obstarávající opravu poškozených vojenských (letadel) automobilů, byly umístěny ve Vlkoši v továrně Ladislava Daňka. Němečtí zaměstnanci těchto továren ve Vlkoši i bydleli, mnozí se svými rodinami. Když se Rusové blížili na Slovensko, museli odejít. Neradi odcházeli, říkali, že u nás jsou v bezpečí, že zde není tolik náletů jako v Německu.

Jinou málo známou skutečností je pobyt anglických válečných zajatců ve Vlkoši. Do kroniky učinil svou výpověď Josef Nenutil z čp. 65, pozdější předseda MNV. V noci ze 4. na 5. února 1945 ve 20 hod. večer někdo tlumeně klepal na dveře jeho domu. Zjistil, že se jedná o dva anglické vojáky, které pozval dál do domu. Jeden měl punčochovou čepici, druhý byl černovlasý bez čepice, měli nové anglické vojenské uniformy a tomy, ve kterých měli cosi, o čemž se Nenutil domníval, že jsou to ruční granáty, neboť chléb si tam nechtěli uschovat a ukazovali zápěstí. Byli oba mladí, asi 22-23 let, statní, pěkní chlapi.

Protože se chtěl ujistit, že nejde o provokaci ze strany

Němců, donesl mapu Evropy a chtěl poznat jejich domovinu. Ukázali mu místo poblíž Londýna a zároveň místo v Africe, kde bojovali. Též Nenutilovi ukázali své fotografie civilní i z působení v armádě. Jeden byl boxermem jménem Tomas Bill. Jednu fotografii si syn Oldřich bez jejich vědomí ponechal. Rodina Nenutilových se jim postarala o večeři, byť jen v podobě kávy s chlebem, neboť v tu dobu nebylo nic lepšího v početné rodině. Josef Nenutil jim ukázal na mapě, kde byl za první světové války v letech 1914-1918 jako voják a pak legionář, jak se dostal z Ruska do Anglie, kde pobýval v přístavním městě Newcastle. Mluvili jen anglicky, německy velmi málo, takže domluva byla komplikovaná. Přesto z povídání Angličanů pochopili, že se chtějí dostat do hor za partyzány. Syn Oldřich jim dal mapu holešovského okresu, a když bylo půl jedenácté večer, chystali se odejít.

Dostali na cestu kus chleba se sádlem. Jejich vyvedení z obce bylo obtížné, protože zde byli usazení Němci, a to v sokolovně, ve škole, v továrně L. Daňka a na Kanovsku v hospodě. Proto jako přední hlídka šli dcera Helena a Alois Ludvík z Bochoře, a to směrem za továrnu L. Daňka a zadem za vesnicí k mlýnu, pak za humny Bědachovem na silnici k Říkovcům. Rozloučení s oběma cizinci bylo dojemné.

Josef Nenutil pak uveřejnil 1. června 1945 v novinách Naše Haná výzvu pod názvem „Shledá se ještě s anglickými vojíny?“ Některé údaje zde uvedené jsou nové, jiné obsahují jisté odchylky od textu v kronice, např. celá událost se měla stát v pátek 16. února 1945 o 22. hodině. Podle ukazovaných fotografií byl jeden z nich boxerem, jeden z nich se jmenoval V. Thomas s registračním číslem 29022, Stalag VIII., jak bylo na-

psáno na zapomenuté fotografii. Cílem jejich cesty byla Rusava v Hostýnských horách, kde se chtěli setkat s partyzány. Josef Nenutil ve výzvě uvedl, že by se rád s nimi ještě setkal, aby si mohli pohovořit ve svobodné republice, bez obav před germánskými pochopy.

Můžeme předpokládat, že šlo o uprchlé anglické válečné zajatce, kteří byli umístěni v některém z německých táborů pro válečné zajatce, Stammlager, zkratka Stalag. Pohraniční území severní Moravy a Slezska s Těšínskem s tamními zajateckými tábory bylo přičleněno k vratislavskému vojenskému okruhu, označenému číslicí VIII. Jednalo se především o stalagy VIII A. B a D ve Zhořelci, Lambinovicích a Těšíně. Kombinací údajů se jeden z nich mohl jmenovat William (Bill) Thomas.

PhDr. Jiří Lapáček

Vlkoš a Kanovsko po květnovém osvobození v roce 1945

Letos si připomínáme 75 let od osvobození našeho území Rudou a americkou armádou. Ta první osvobodila většinu Československa, ta druhá západ a jihozápad Čech, podle spojeneckých dohod a respektování demarkační linie.

Prerovský okres se dočkal osvobození až v posledních dnech války. Ve dnech 1. až 6. května postoupil z jihu a jihozápadu 2. ukrajinský front a osvobodil obce na jihu okresu, východ osvobodil 7. až 8. května 4. ukrajinský front. Na osvobození jižní části okresu se podílely i rumunské jednotky a jednotky 1. čs. armádního sboru. (Podrobnosti k osvobození obce Vlkoš se nachází ve 3. ročníku Vlkošského zpravodaje č. 1, z roku

*Vítání příslušníků Rudé armády v Přerově
8. května 1945. Ilustrační foto*

2005 a v publikaci Kanovsko z roku 2008, s. 98-108 a vycházejí ze vzpomínkového vyprávění a vlkošské kroniky).

V samotném Vlkoši a blízkém okolí ke střelbě a bojovým operacím nedošlo, až na násilnou smrt mladíka v katastru obce, kterého okupanti přivezli na motorce od Kojetína a u trati Věžky zastřelili.

Němci stihli odtáhnout ještě v noci ze 7. na 8. května těsně před příchodem Rudé armády a měli úspěch. Zanechali po sobě spoušť, do povětří vyhozený most přes Říku mezi Vlkošem a Kanovskem a zdevastované budovy. Dělali vše pro to, aby nepříteli zpomalili. V nejbližším okolí stihli ještě odpálit most přes Moštěnku u Říkovců a most k Věžkám na silnici k Přerovu.

Samotný Vlkoš se dočkal osvobození 8. května 1945 příchodem Rudé armády. Očití svědkové vyprávěli, jak po kvapném odchodu Němců zavládlo v obci všude hrobové ticho. Němci byli pryč a Rusové v nedohlednu, jen

*Fotografie sovětských vojáků z května 1945 v Tovačově.
Ilustrační foto*

od Troubek a Tovačova se od noci ozývala střelba s viditelnou ohnivou září.

Patrně mezi prvními, koho místní občané spatřili, byli dva rozvědčíci na kolech v uniformách příslušníků Rudé armády. Mezi 10. a 11. hodinou dopolední se objevili na Kanovsku, kde je stihl vyfotit pan učitel Karel Sobek. Také Jaroslav Horák vzpomínal na první setkání s příslušníky Rudé armády, kdy v dopoledních hodinách 8. května přijeli do obce dva kozáci na koních a ptali se, kde jsou Němci. Popsali jim, jak odtáhli směrem na Troubky.

Postupně přijížděli další vojáci a byl to vskutku zajímavý pohled. Jeli na vozech tažených koňmi, na každém voze seděl voják se samopalem a vezl sebou i ženu a za vozem šla uvázaná kráva. Projížděly také jednoduše upravené povozy ze dvou dlouhých větví z jehličnatých stromů svázaných mezi sebou a připevněných po bocích koně, který je táhl po zemi. Tento pohled nebyl ojedinelý, podobné postřehy měla řada občanů i z jiných osvobozovaných obcí a měst. Vojáci tímto způsobem převáželi různý materiál i unavené nebo zraněné lidi. Místní se na celý výjev dívali trochu s úsměvem, ale záhy pochopili, že to bylo vše, co měli, byla to jejich rodina i majetek. Následovali další vojáci a motorizované složky. Vyhozený most přes Říku občané stihli opravit ještě dopoledne. Zapojilo se mnoho místních mužů, kteří natěžili a nařezali potřebné dřevo a pro snazší přesun Rudé armády most provizorně zprovoznili. Most potom ještě sloužil krátkou dobu, než ho nahradil železobetonový, který slouží dodnes.

Podle kronikářky a pamětníků měli občané Vlkoše a Kanovska velkou radost a s nadšením vítali příchozí vojáky. František Macháček, rolník z čp. 8 a toho času starosta Vlkoše, přivítal příchozí vřelými slovy a s kyticí v ruce. V obci po dlouhé době zavlála československá vlajka, kterou na sokolovnu umístil sokol František Konečný. Příslušníci Rudé armády se dlouho nezdrželi, pronásledovali nepřítel, a proto ještě týž den obec opustili směrem za ustupujícími Němci.

Patrně to byl pro obyvatele příznivý vývoj událostí, protože podle vyprávění očitých svědků z Přerova a okolí i z jiných měst a obcí docházelo ze strany některých příslušníků Rudé armády k řadě excesů, které donutily obyvatele vystřízlivět z osvobozené euforie. Některé přestupky a trestné činy proti obyvatelstvu, mravům a majetku jsou zachyceny v policejních protokolech místních policejních služeben a dnes jsou uloženy v příslušných okresních archivech. Nutno konstatovat, že ze strany velení Rudé armády byla snaha excesy, pokud se příliš rozrostly, tvrdě exemplárně trestat, ale přesto k nim docházelo často.

Osvoboditelé měli velký zájem o řadu osobních věcí obyvatel, například známá je věta „Davaj časy“, nebo pokud někoho viděli v kravatě, tak nejčastěji zněla věta „Buržuj, davaj časy“. Pro ruské vojáky měly hodinky

ohromnou cenu a jejich hromadění bylo pro ně vášní. Většina po vyhrnutí rukávů košile jich měla plné paže až po ramena.

Zabavovali také mobilní techniku, kola, osobní a nákladní automobily, koně, dobytek, potraviny. Nutno říci, že v některých případech po protestech u správních orgánů došlo k navrácení majetku.

Na toto období vzpomínala jedna z mnoha pamětníků, pro kterou tato zkušenost měla šťastný konec. Vzpomínala, že radost z pomoci Rudé armády, kterou lidé nejprve vítali, vystřídaly rozpaky. „Těšili jsme se z konce války, po jedné noci se vše změnilo. Nastěhovali se do našich domovů, opíjeli se a hledali, jak oni říkali, děvčky,“ vzpomínala paní Michličková na příslušníky 2. ukrajinského frontu, který osvobozoval Brněnsko, Vyškovsko, Kojetínsko a jižní část přerovského okresu. Noci raději trávil u rodinného známého, který měl v domě skryš, kde se mohla schovat.

Byla ovšem celá řada případů s neveselým koncem a uhlídat jedince či skupiny válečných a zásobovacích oddílů i přes přísné tresty nebylo možné. Na druhou stranu pamětnice učitelka Hermína Tichá z Vlkoše zapsala do kroniky, jak v teplých květnových dnech občas sedávali na ulici v Přerově až do 11.00 hod., kde jim vojáci Rudé armády zdarma promítali ruské filmy.

Pamětníci vzpomínali, že mezi vlajkami druhého ukrajinského frontu vlály prapory národů z východu a někteří vojáci chodili ve zvláštních hábitech. Není divu, protože součástí vojenského uskupení Rudé armády, mimo příslušníky slovanských a baltických národů, byly tzv. národní divize a smíšené brigády, do kterých byli zařazováni Gruzínci, Arméni, Čečenci, Mongolové, Kalmykové, Kazaši, Tataři, Ázerbájdžánci, Uzbeki, Tádžikové, Kyrgyzové, Turkmeni, Baškírové a další etnické skupiny. V řadách rudoarmějců bojovali také Kozáci (od začátku války 100 tisíc osob) a Židé (500 tisíc osob).

Pestrá národnostní a etnická skladba příslušníků Rudé armády včetně národů asijských dávala tušit velké kulturní a sociální rozdíly, které se projevovaly v době bojů i na dobytém území a to i ve vztahu k obyvatelstvu.

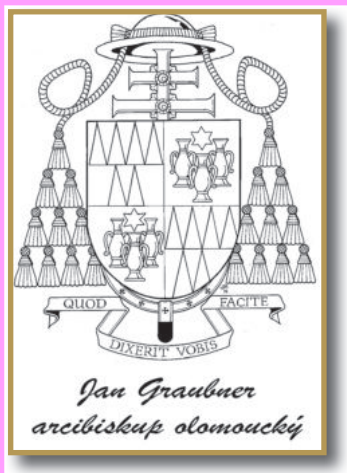
Sice válečné hrůzy a útrapy prožívané příslušníky armády a civilním obyvatelstvem s sebou nesly určitou otupělost vůči násilí, přesto bychom neměli zapomínat na značnou část příslušníků východních národů a etnických skupin, kteří pocházeli z odlišného kulturního a sociálního prostředí s řadou návyků a stereotypů, což byla také jedna z příčin konfliktů a konfliktních situací v konfrontaci s evropským kulturním prostorem.

I když je nutné nahlížet na události těsně po osvobození optikou lidí, kteří prožili druhou světovou válku, a ne dnešním pohledem, do jisté míry se těmito činy zakaluje jejich významný podíl na osvobození Československa.

*PhDr. Petr Hlavačka
pokračování příště*

Římskokatolická farnost

Pastýřský list na Slavnost Nejsvětější Trojice

Drazí bratři a sestry,
s radostí dnes děkujeme Bohu za možnost se po dlouhé době izolace znovu sejít ve společenství ke slavení liturgie. Slavíme veliké tajemství naší víry, slavíme Nejsvětější Trojici. V Ježíši Kristu nám Bůh dal poznat, že on, který je láska, žije ve společenství, ve společenství lásky. Kde je láska, tam musí být milující i milovaný. Kde je dokonalá láska,

je dokonalé darování se i přijetí. Můžeme říci, že Otec je ten, který se cele daruje Synovi. Syn je prázdný od sebe a je plně pro Otce, kterého bezvýhradně přijímá. Jejich vztah, láska mezi nimi, je Duch Svatý. Toto tajemství víry je nejen charakteristickým znakem křesťanské víry, ale i křesťanského života.

Před týdnem jsme oslavili Seslání Ducha Svatého. Prvotní církev začala žít, když přijala Ducha Svatého, když on začal v učednících působit – milovat. Církev – tajemné tělo Kristovo – to je Kristus sám přítomný ve světě. Když se věřící shromažďují v Ježíšově jménu, je církev vidět, jde o zjevování Boha světu. Lidé kolem nás mají možnost vidět ve shromáždění věřících znamení Kristovy přítomnosti, ba pokud přijdou mezi nás, mají možnost setkat se s Kristem uprostřed nás. Omezení minulých týdnů nás díky koronaviru zahnilo do izolace. Děkuji všem, kteří zprostředkovali spojení věřících k modlitbě a mši svaté aspoň prostřednictvím moderních technologií, i těm, kteří konali pobožnosti v rodinách. Nyní však, když je to možné, je třeba se vrátit do kostelů. Jak řekl papež František, to byla církev, která se ocitla ve složité situaci, kterou Pán

dopouští, ale ideálem církve je svátostné společenství lidí, a to stále. Kéž nás Pán naučí důvěrnosti, niternému přátelství s ním, avšak v církvi, se svátostmi a spolu se svatým lidem Božím.

Padají omezení počtu účastníků na bohoslužbách. Ukažme, prosím, že naše touha po účasti na mši svaté byla pravdivá a využijme každé příležitosti „být u toho“, když se církev schází ke slavení svaté liturgie i ve všední dny. Nepřestaňme však se společnou modlitbou v rodinách. Nyní je před námi úkol přivést i ty, které ještě ovládá strach, nebo pohodlí, zpět do společenství k hlubšímu prožívání mše svaté v kostele. Děkuji všem, kteří se v tom budou osobně angažovat trpělivým zvaním a vytvářením živých společenství víry, kde bude možné zakoušet radostnou přítomnost Ježíše uprostřed nás. Děkuji každému z vás, že se zapojíte.

Upřímně děkuji všem, kteří v době uplynulé zkoušky nechali v sobě milovat Ducha Svatého a zapojili se do služby lásky nemocným a ohroženým jak zdravotní a ošetrovatelskou péčí, tak zajišťováním nákupů a dalších služeb či zapojením se do mnohých programů, které pomáhaly překonat samotu opuštěných, či nabídli pomoc rodinám s dětmi, třeba s jejich výukou. Nezapomeňme na to, co jsme se v době zkoušky naučili, a pokračujeme v aktivním budování dobrých vztahů a ve službě lásky.

Dnes po mši svaté mimořádně vystavíme Nejsvětější svátost a vděčně zazpíváme: Bože, chválime tebe. Přidáme přiloženou děkovnou modlitbu. Kéž Duch Svatý, který dal život církvi, když naplnil srdce věřících a začal v nich milovat, nyní podobným způsobem obnoví církev v našich farnostech i v našich rodinách, aby byly věrnými obrazy společenství dokonalé lásky Nejsvětější Trojice. Děkuji všem, kteří nechávají Ducha Svatého v sobě milovat konkrétními dobrými skutky a tak potřebným odpouštěním, kteří se z lásky darují druhým a z lásky přijímají druhé takové, jací jsou. Děkuji všem, kteří tak osobně přispějí k obnově svých rodin i svých farností.

*K tomu všem ze srdce žehná
arcibiskup Jan*

HODOVÝ POŘAD BOHOSLUŽEB 2020

OSLAVA

Hody sv. Prokopa

Kostel sv. Prokopa ve Vlkoši

Hody sv. Cyrila a Metoděje

Kaple na Kanovsku

VLKOŠ

Sobota 4. 7. 10:00 hod.

Neděle 5. 7. 10:00 hod.

Základní a mateřská škola

Jak jsme prožili jaro 2020 v MŠ Vlkoš?

Tak toto jaro bylo opravdu velmi netradiční. Náhle, prakticky ze dne na den bylo rozhodnuto, že je nutné uzavřít naši školku, a v tuto chvíli opravdu nikdo netušil, co bude dál ... Děti zůstaly doma s rodiči nebo prarodiči, školka ztichla a všechno jakoby se na chvíli zastavilo ...

Po zhodnocení situace jsme, podobně jako spousta dalších dívek a žen, oprášily šicí stroje a svépomocí se pustily do výroby ochranných pomůcek. Pracovaly jsme společně v prostorách školní jídelny a zde taky vznikl praktický „dárek“ pro obec v podobě roušek, které byly rozdány našim starším spoluobčanům. Materiál jsme získaly většinou z domácích zásob, a když byly vyprázdněny všechny dostupné šuplíky, použily jsme například i gumky z papírových čertích rohů, které jsme měly ve školce uschované z minulých dětských vystoupení. Prostě recyklace jak má být.

Mezi tím už bylo nutné taky postupně vyklízet školku, protože jsme se rozhodli nechat ji celou nově vymalovat. Původně jsme tyto časově náročné práce plánovali až na období školních prázdnin, ale díky mimořádné situaci se vše povedlo zrealizovat už během jara. Po vymalování jsme se věnovali nové výzdobě prostor šatny a herny a postupně zde vznikly na zdi čtyři velké ručně malované obrázky. Potom se už „JEN“ uklízelo, čistilo a desinfikovalo ve vnitřních i venkovních prostorách. Ano venkovní prostory, ty opravdu moc prohlédly. Všechny původní, již značně poškozené a nefunkční průlezky, dřevěný domek i pískoviště byly zrenovovány a nově natřeny. Dále byl v areálu školní zahrady vybudován nový altán, houpací hnízdo a šplhací pyramida. Naše děti tak získaly vynikající prostor pro své hry a dovádění. Rozzářené dětské oči a radostné překvapení

ní jsou myslím tím největším poděkováním všem zúčastněným, kteří se na obnově podíleli.

Dnes už naše školka zase zní... a malí i velcí se radují. Jak vypadá den ve školce nyní?

Ráno jsou děti již ve dveřích uvítány paní učitelkou a je jim změřena teplota. Po převlečení si děti myjí ruce a jdou do herny mezi kamarády. Když je dobré počasí, hned po svačince odcházíme na zahradu, kde již probíhá i řízená činnost. Děti zde mají široké pohybové i herní vyžití. V případě, že nám počasí nepřeje, využíváme k našim aktivitám hernu školky, která je v průběhu dne několikrát desinfikována a větrána. Jsme rádi, že se nám podařilo skloubit režim dne tak, aby školka mohla být znovu otevřena. Už jsme se na ni všichni těšili.

Alena Packová, učitelka MŠ

Svátek dětí

V pondělí 1. června se v mateřské škole uskutečnil Den dětí. Pro děti jsme připravily 6 stanovišť. Byl to skok snožmo v obručích, zdolání lanové dráhy, skákání po jedné noze, po kterém následoval krátký běh, skok na balónkách a celá dráha byla zakončená házením balónku na kuželky. Překážkovou dráhu zdolaly všechny děti. Mladším vždy pomáhal starší kamarád nebo paní učitelka. V cíli čekala děti malá sladká odměna. Den jsme si krásně užili a děti se moc dobře bavily.

*Michaela Ostrčilová,
učitelka MŠ*

Zdoláváme lanovou dráhu.

Odpocíváme a občerstvujeme se.

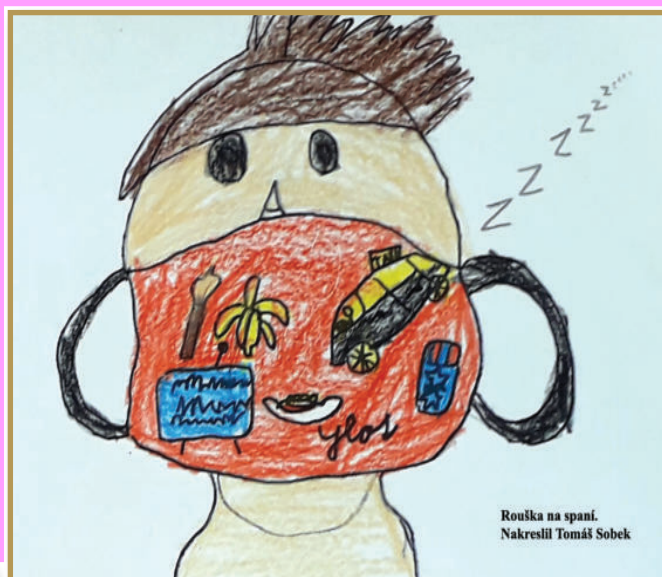

Míříme na cíl.

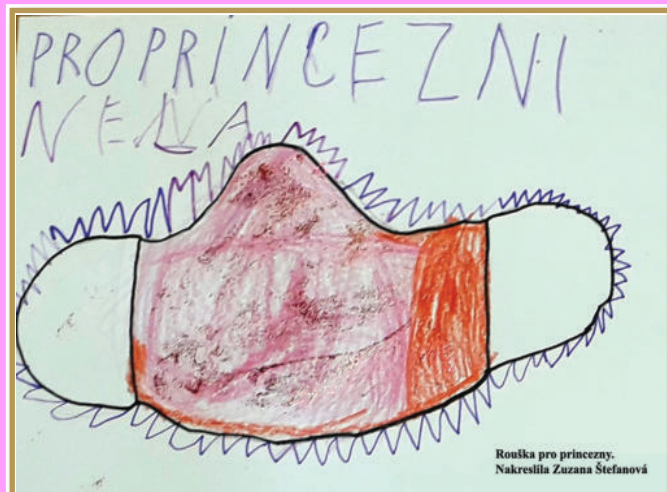

Zprávičky z družiny

V pátek 6. března, tedy poslední pátek před uzavřením škol, jsme se v družině sešli na druhém večerním promítání. Tentokrát jsme pátrali po největším objevu v pravěku, když jsme zjistili, že to byl oheň, museli jsme ho ukrást nepřátelské tlupě. Poté jsme si na něm opekli špekáčky k večeři a zhlédli film Doba ledová. Pak byly kvůli koronavirové pandemii uzavřeny školy a naše pravěké aktivity na delší dobu utichly. Po třech měsících jsme se v družině znovu sešli 25. května. Poněvadž jsme se nesešli všichni a spousta kamarádů nám chybí, dohodli jsme se, že ve hře Cesta do pravěku budeme pokračovat až v září, kdy se družina, jak všichni doufáme, vrátí do normálního

Rouška na spaní.
Nakreslil Tomáš Sobek

Rouška pro princezny.
Nakreslila Zuzana Štefanová

provozu. Hned po návratu do školy jsme vyhlásili soutěž pro všechny malé módní návrháře (ať už chodí do školy, nebo se učí doma) Koromóda – móda s rouškou. Úkolem návrhářů je nakreslit nebo udělat jakoukoliv roušku a pojmenovat ji, např. rouška do obchodu, svatební rouška, rouška na procházku se psem nebo na rande. Termín odevzdání návrhů byl stanoven 12. června, ale hned po vyhlášení se nám začínaly slétat první vlašťovky, máme tu třeba roušku k lékaři, roušku pro princezny, roušku na nevolnost, spací roušku nebo dokonce roušku, která rozumí zvířecí řeči. Koncem června vyhodnotíme nejkrásnější, nejtipnější a nejoriginálnější návrh.

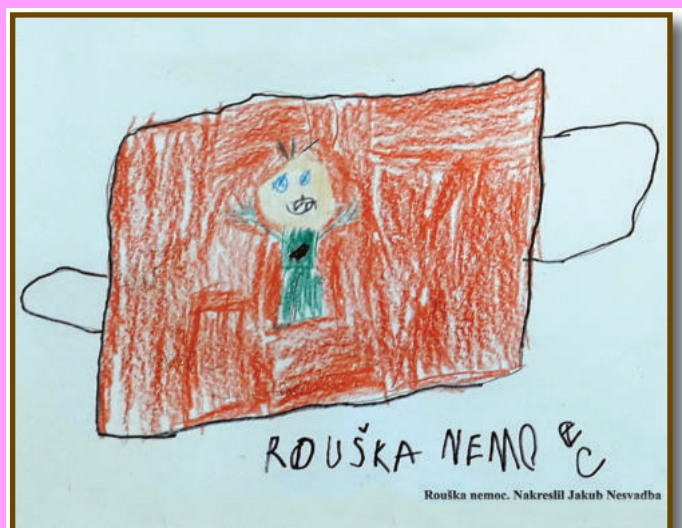
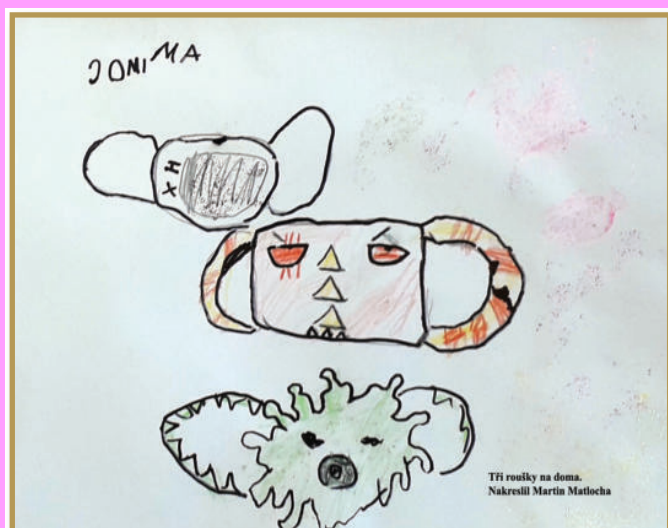
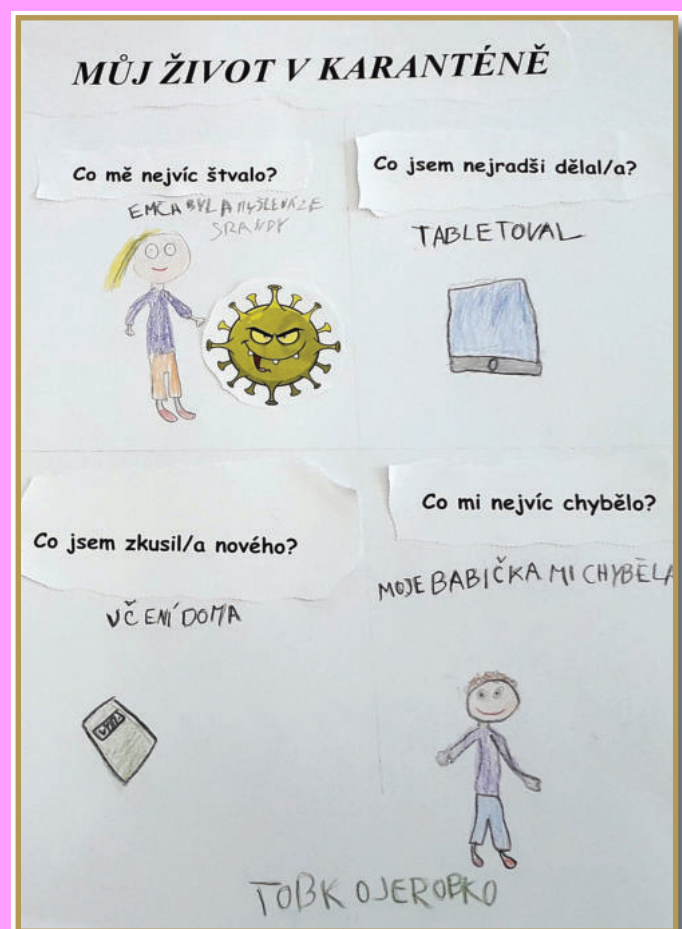
S dětmi jsme si také povídali o tom, co dělaly a jak

vnímaly dobu, kterou musely trávit doma. Potom se děti svoje pocity pokusily napsat nebo nakreslit. A vzniklo z toho docela zajímavé počení: Na otázku Co jsem v době nuceného volna dělal nejraději? se všechny děti shodly na tom, že nejraději hrály hry na mobilu, počítači nebo tabletu. Také odpovědi na další otázku Co mně nejvíce štválo? se téměř shodovaly. Většina dětí odpověděla, že sourozenci, ať už mladší nebo starší a úkoly, které dostávaly ze školy. Různorodější odpovědi následovaly na otázku Co mi nejvíce chybělo? – např. paní učitelka, babička s dědou, zmrzlina, oslava narozenin, kamarádi a poslední otázka Co jsem zkusil nového? také nabízela různorodější odpo-

vědi – např. vařit s mamkou, stojku, pizzu, učit se doma nebo vylézt na strom.

A jak v současné době probíhá normální družinové odpoledne? Častěji si umýváme ruce, používáme dezinfekci, dodržujeme rozestupy, při spolupráci u stavebnic nebo u deskových her nesundáváme roušky a hlavně co nejvíce času trávíme na školní zahradě. Tady zkoumáme život hmyzu, hrajeme různé hry, pečujeme o družinové záhonky a zkoušíme nové prolézačky, houpačky či lanovou pyramidu.

Hana Apoleníková,
Školní družina Vlkoš

Zpět do školy

Děti z prvního, druhého a třetího ročníku (1. skupiny) si zpřijemnilly nástup do školy básničkou, která je zaměřena na chování žáků ve škole v době po koronavirové krizi. Jelikož je koronavirus velmi aktuální téma, děti byly zábavnou formou seznámeny s riziky, která s sebou přináší. Samozřejmostí je vizualizace „pana Koroňáka“ očima dětí. Celková výuka žáků je obohacena o didaktické hry, pouštění poučných seriálů či o výtvarné chvíle. Výuka je zaměřena na zdokonalení rozumových schopností ve formě individuálního přístupu.

Jak na koroňáka

(básnička dětí 1.,2.,3. ročníku - 1. skupiny)

Jak vychovat vzorného žáka,
aby odlákal pana Koroňáka?
O přestávce dát si roušku,
pěkně od ucha k oušku.
Očima se usmívat,
pusinku si zakrývat.
Žádné bitky, strkanice,
všichni pěkně u své lavice.
Na mytí rukou nezapomínat
a ruce si pečlivě dezinfikovat.
Na rozestupy mezi sebou dbát,
protože jsem dobrý kamarád!

Veronika Mišunová,
učitelka ZŠ

Slohové práce žáků 4. a 5. ročníku na téma „Co jsem dělal o koronavirových prázdninách“

„Vstal jsem, chvíli jsem se převaloval na lůžku a potom jsem šel na snídani. Po snídani jsem se vrhnul na učení. Učil jsem se, učil a učil a už byl oběd. Občas jsem před obědem šel běhat. Nejvíce jsem uběhl asi osm kilometrů. Po obědě jsem odpočíval a asi ve tři hodiny jsme šli pozdravit babičku. Když jsem byl u babičky, přišli pro mě kamarádi, že mám jít ven. Když jsem se vrátil, chvíli jsem se učil a večer jsem hrál hry s kamarády. Za chvíli byla večeře. Potom jsem si ještě chvíli hrál. Podíval jsem se na čas a už bylo pozdě. Rozloučil jsem se, osprchoval se a šel jsem spát.“

František Sládeček

„Ráno v 8.00 jsem vstala a šla jsem se převléknout, učešat a vyčistit si zuby. Potom jsem se šla nasnídat. Moje snídaně se skládá z bílého jogurtu, myslí a mražených bo-

růvek. Po snídani si jdu napsat úkoly, které nám paní učitelka poslala. Kolem 12.00 hodin mi jde oblíbený seriál, takže se dívám na telku a obědvám u toho. Po obědě jdu na trampolínu. Na trampolíně dělám salta, rondati, flik – ten se ještě učím, atd. Pak jdu na zahradu. Mám tam takový domek na stromě. Po tom stromě se dobře leze. U stromu mám zahrádku, kde mám ředkvičky, brambory a kedlubny. Vedle zahrádky mám kuchyňku, kde s mojí kamarádkou Leňou vaříme. Pak se projíždím na peniboardu kolem kostela. A už je večer. Povečeřím, dívám se na telku a jdu spát.“

Julie Horáková

„Ráno jsem vstal a dělal jsem si úkoly. Potom jsem šel ven a pustil jsem krocany na zahradu. Donesl jsem jim krmení. Pak jsem šel na oběd a byl jsem chvíli doma. Tatka přijel a dodělávali jsme chodbu. Za dva týdny jsme dělali králíkárnou a vypouštěli bazén. Dále jsem vyházel hnůj králíkům a krocánům. Taky jsme byli v judu. Každý den jsem se učil vždy ráno, abych si potom mohl hrát a nemusel se už učit. Každou sobotu i neděli mi maminka řekla, že se mám učit.“

Radim Mikeš

Organizace zbytku školního roku

Po koronavirovém období se děti i učitelé vrací do školních tříd, tentokrát však jinak.

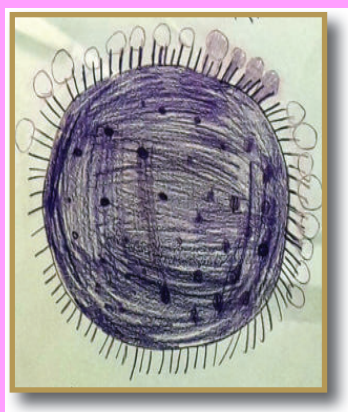
Po dlouhé karanténě jsme se všichni opět těšili na přá-

tele, naši žáci především na své spolužáky a doufám, že i na své učitelky. Žáci se ovšem nepotkávají jen se svými spolužáky ze třídy, ale také s žáky ostatních ročníků. Důvodem je tvoření školních skupin na rozdíl od běžných tříd. Jde o vládní opatření kvůli předcházení nákazy a karantény celé školy. S tím souvisí i dělení příchoď a odchod skupin ze školy – každá na jinou dobu. Všude přítomná dezinfekce na ruce je také nové opatření, které naši žáci poctivě dodr-

žují. A v neposlední řadě je novinkou také zákaz vstupu rodičů do školy. Je to spousta nových opatření, ovšem na klimatu třídy, veselosti a přirozenosti prostředí školy se nic nezměnilo. Žáci i my učitelé jsme s návratu do školního prostředí nadšení a tuto možnost jsme s radostí přijali.

Vyučování probíhá trochu jinak, ovšem s ohledem na červen – poslední měsíc před letními prázdninami, se vlastně nic moc nemění. Žáci jsou šikovni a nová pravidla jim nedělají žádný problém.

*Bc. Michaela Horváthová,
učitelka MŠ*

Obecní úřad informuje

Výpis z USNESENÍ z 8. zasedání

Zastupitelstva obce Vlkoš konaného dne 3. 3. 2020

Zastupitelstvo obce po projednání:

bere na vědomí Rozpočtové opatření č. 16/2019

bere na vědomí Rozpočtové opatření č. 1/2020

bere na vědomí Rozpočtové opatření č. 2/2020

schvaluje zhotovitelem veřejné zakázky „Výstavba chodníků na ul. Náves a 9. května v obci Vlkoš“ firmu SSKO spol. s r.o., se sídlem v Přerově

schvaluje podání žádosti o dotaci z 9. výzvy MAS – Partnerství Moštěnka - IROP, Podpora udržitelné a bezpečné dopravy II

schvaluje společnost BM asistent s.r.o., se sídlem v Olomouci administrací žádosti o finanční podporu z 9. výzvy MAS – Partnerství Moštěnka - IROP, Podpora udržitelné a bezpečné dopravy II

schvaluje zveřejnění záměru na odprodej pozemku p. č. 787 o výměře 8 m², v k. ú. Vlkoš u Přerova

Výpis z USNESENÍ z 9. zasedání

Zastupitelstva obce Vlkoš konaného dne 26. 5. 2020

Zastupitelstvo obce po projednání:

bere na vědomí Rozpočtové opatření č. 3/2020

bere na vědomí Rozpočtové opatření č. 4/2020

bere na vědomí Rozpočtové opatření č. 5/2020

schvaluje účetní závěrku obce Vlkoš, včetně výsledku hospodaření za účetní období 2019 sestavenou ke dni 31. 12. 2019

schvaluje účetní závěrku ZŠ a MŠ Vlkoš, PO včetně výsledku hospodaření za účetní období 2019 sestavenou ke dni 31. 12. 2019

schvaluje odpisový plán ZŠ a MŠ Vlkoš, PO na rok 2020

schvaluje ponechání odpisů v roce 2020 v investičním fondu

schvaluje vydání souhlasu s celoročním hospodařením obce Vlkoš za rok 2019 a to bez výhrad.

schvaluje odprodej pozemku stanoveného Geometrickým plánem č. 692-75/2019, jako p. č. 787 o výměře 8 m² za kupní cenu 228.00 Kč/m². Všechny náklady spojené s převodem pozemku a zápisem do katastru nemovitostí uhradí kupující.

bere na vědomí informaci o přijaté žádosti o odprodej pozemku, a návrh starosty obce o odložení projednání této žádosti bez připomínek.

schvaluje firmu M&B eProjekce s.r.o., se sídlem Čechova 106/2a, 750 02 Přerov, zhotovitelem veřejné zakázky Změna užívání objektu RD na polyfunkční objekt v celkové hodnotě 603 790,00 Kč vč. DPH

Hody

Hody - moravská tradice

Místní tradice a zvyky, ke kterým patří nářečí, kroje, hudba, tanec, to není jediné, čím se jednotlivé regiony na území ČR od sebe liší. Rozmanitá a svěbytná je také jejich tradiční kuchyně. Příspěvek se věnuje tradičním pokrmům z moravského regionu, které vařivali naši předkové a které se někde dodnes jako součást místní tradice dochovaly. Putování po naší vlasti přináší mnohým z nás poznatky ve formě kulinářských specialit z regionálních oblastí. Existují vůbec pokrmy, které neodmyslitelně patří k regionu? Většinou z nás se vybaví vepřová se zelím a knedlíkem, někdo si představí třeba svíčkovou. Tradičně se vepřová a svíčková vaří jak v Čechách, tak i na Moravě a ve Slezsku. Nicméně

existují jídla, jež jsou pro konkrétní oblast příznačná, přímo vyhraněná a s těmito jídly, jež konkrétní oblast přináší, se nikde jinde na území ČR nesetkáme. Na jedné straně tak existují jídla, která mají svůj původ v Čechách a jsou tedy spojena ryze s českou oblastí, a na druhé straně existují jídla, která svým původem patří do oblasti Moravy a vaří se tak pouze na Moravě. Pojďme tedy namátkově nahlédnout pod pokličku tradiční moravské kuchyně.

MORAVSKÉ HORÁCKO

Polévkou typickou pro Moravské Horácko je kyselka (keselka) vařená z kysaného zelí a kousků brambor. Dále černá polévka z hub a brambor, horácká polévka vařená z hub, brambor, cibulky a smetany. Další tradiční polévkou, kterou horalé uctívají návštěvníky, je slepičí polévka (tzv.

polévka do kouta). Horalé vaří horácký závittek, žďárského vrabce a nabídnou i kapra po pacovsku.

Recept na horácký závittek:

40 dkg hovězího zadního masa, 12 dkg kvašeného zelí, 12 dkg cibule, 12 dkg brambor, 10 dkg oleje, 2 vejce, 4 dkg slaniny, 4 dkg hladké mouky, sůl a mletý pepř. Omyté hovězí maso nakrájíme na plátky, naklepeme, osolíme, opepříme a naplníme připravenou směsí. Náplň: Na rozehráté slanině podusíme zelí, přidáme na kostky nakrájené brambory, sůl, pepř a podusíme. Zalijeme rozšlehanými vejci a za stálého míchání spojíme. Prochladlou nádivkou plníme závitky, svíneme, spíchujeme párátkem nebo jehlicí a opečeme na tuku. Opečené závitky přendáme na osmaženou cibuli, zalijeme trochou vařící vody a dusíme doměkka. Potom závitky vyjmeme, šťávu zahustíme nasucho opraženou moukou, provaříme a přecedíme zpět na závitky. Nakonec krátce povaříme. Jako přílohu podáváme nejčastěji vařené brambory nebo bramborové knedlíky.

Horalé dále pečou tzv. mrzáky a drštičku ze strouhaných vařených a syrových brambor ve variaci s uvařenými ječnými kroupami. Horalé také návštěvníky uctívají tzv. hlavíčkou. Tradičním horalským sláným pokrmem je i pečený houbanec (houbovák, hubník). Ze sladkých pokrmů horalé pečou podhorácké mládě a horácké mládě.

Recept na podhorácké mládě:

20 dkg cukru, 20 dkg másla a 20 dkg přepuštěného másla a 4 žloutky smícháme s kváskem z půl litru vlažného mléka, 5 dkg kvasnic a trochy cukru. Pak přidáme přiměřené množství mouky (třetina hladké a 2 třetiny hrubé), trochu soli, citronové kůry a vanilky a vypracujeme nepřilís tuhé těsto. Větší část rozestřeme na vymaštěný plech, z menší vytváříme válečky, srdíčka, ptáčky a podobně. Těmi pak zdobíme plát těsta, potřeme rozšlehaným vajíčkem a posypeme nahrubo nakrájenými ořechy. Necháme dokynout a pečeme.

Recept na horácké mládě:

Těsto podobné jako podhorácké. Na plech dáme tenkou vrstvu těsta, pak makovou nádivku, pak znovu list těsta, nahoru klademe věnečky ze zbylého těsta, uprostřed ve tvaru dítěte. Ze sladkých pokrmů horalé dále pečou křupance, pečiválky, pekáče (bramborové), řepance (řepové pekáče), kapouny a maděru. K vánoce a vdolkům mají rádi ovocnou omáčku z jablek, hrušek, švestek, hrozinek, datlí a fíků.

VALAŠSKO

Tradiční polévkou je valašská kyselica. Základ polévky vždy tvoří kyselé zelí, brambory, klobása a smetana. Další suroviny se mohou lišit podle krajových zvyklostí; přidávají se např. houby nebo sušené švestky. Existují také varianty kyselice podávané s uzeným masem, vejcem, mrkví, fazolemi a s česnekem. V některých chudších lokalitách se kyselice připravovala pouze ze zelné vody, říkalo se jí „samorostlá kyselica“. Při výjimečných událostech Valaši připravují pečenou plněnou husu, jejíž příprava se rozšířila i do ostatních regionů a je považována za sváteční (hodovou) specialitu. Další valašskou delikatesou jsou stryky, které se většinou jí se smetanou nebo škvarky, špekem nebo vaječnou (míchanými vejci). Stryky také patří mezi typická slezská jídla. Typickým valašským pokrmem je valašský kontrabáš, jehož základní surovinou je pohanka.

Recept na valašský kontrabáš:

500 g brambor, 250 g pohanky, 200 g uzeného bůčku, 50 g uzené slaniny, 1 lžička majoránky, 3-5 stroužků česneku, 1 cibule, 150 g uzeného sýru (cihly), sůl, pepř, sádlo a strouhanka na vymazání a vysypání zapékací misky, kysané zelí. Brambory oloupeme, nakrájíme a uvaříme ve slané vodě. Do vody přidáme kmín a necháme povařit doměkka. Pohanku propereme, necháme v horké vodě cca 15 minut odstát, vodu slijeme. Pak pohanku vaříme podobně jako rýži – na 1 díl pohanky přidáme 2 díly vody, kterou ochutíme solí a majoránkou. Přivedeme k varu, vypneme a necháme pod pokličkou dojít. Nakrájíme 2 cibule, které na sádlo zpěníme, přidáme uzeninu nakrájenou na kostičky a společně osmahujeme. Potom všechno (brambory, pohanku, osmaženou zeleninu) smícháme dohromady ve velké míse, ochutíme utřeným česnekem a majoránkou a dosolíme. Kořením se nesmí šetřit, jídlo by bylo nevýrazné. Může se podávat ihned. Mezi sladkým pečivem udržují věhlas valašskému regionu valašské frgále, což jsou kruhové koláče o průměru cca 30 cm vyrobené z kynutého těsta, sypané sladkou drobenkou. Mezi nejoblíbenější patří makový, tvarohový, povidlový a hruškový frgál. Méně obvyklými náplněmi jsou jahodová a meruňková.

SLOVÁCKO

Typickou polévkou pro Slovácko je fazulnica se šliškou a s uzeným masem nebo hrachová či čočková polévka. Vaří se zde i cibulačka, bramboračka nebo slepičí polévka s masem a domácími nudlemi. Hojně se používají luštěniny; důležitou součástí slováckého menu tvoří bylinky, houby, maliny, ostružiny a trnky. Oblíbeným jídlem je tzv. šumajstr z fazolí, krup a škvarků. Tradičním jídlem na Slovácku je moravský vrabec se zelím. Velice oblíbeny v této oblasti jsou bramborové šlišky s mákem, pirohy, halušky a lokše neboli laty (přesňáky, šumpále nebo patenty). Často jsou návštěvníkům nabízeny omáčky (koprová, česneková, cibulová, rajská, křenová, okurková apod.). Mezi sladkým pečivem vévodí pravé vdolečky neboli slovácké vdolečky s komůrkou. Celá řada variací sladkého pečiva je vyrobena z bramborového těsta, např. tradiční pery (guliváry), což jsou kynuté knedlíky plněné ovocem, koblíhy a trdelníky. Velké oblibě se těší hodové koláčky.

Recept na hodové koláčky:

1/4 mléka, 250 g másla, 3 lžíce tuku, 5 žloutků, 3-4 lžíce pískového cukru, 2 lžíce mletého cukru, kůra ze 2 citrónů, 1 vanilkový cukr, 2 lžíce rumu, 1 1/2 kostky kvasnic, 500 – 550 g hladké mouky a trochu polohrubé mouky, 2 špetky soli. Posypka (stírka, drobenka): 65 g másla, 1 žloutek, 1 vanilkový cukr, citrónová kůra, 70 g mletého cukru, 110 g hladké mouky. Z mléka, lžíce cukru a kvasnic připravíme kvásek. V míse ušleháme žloutky se zbylým cukrem, přimícháme rozpuštěné máslo a tuk, pak přidáme vykynutý kvásek, mouku a ostatní suroviny. Vše řádně promícháme, až se na těstu udělají bubliny. Pokud se těsto lepí na mísu, přidáme trochu mouky a opět řádně promícháme. Necháme kynout na teplém místě, po vykynutí těsto vykrajujeme lžičkou dáváme na pomocný váh, plníme rozinkami a tvarohem nebo mákem či mletými ořechy. Koláčky zavineme, jednu stranu namočíme v rozšlehaném vajíčku a ve stírce. Koláčky dáme na plech a necháme v teple znovu chvíli nakynout.

Pečeme ve vyhřáté troubě do zlatohněda. Z uvedeného množství připravíme asi 4 plechy koláčků.

HANÁ

Hanácká kuchyně byla v minulosti založená na pokrmech vyráběných z obilnin, především kaše. Přípravují se kaše moučné, krupicové, fazolové nebo hrachové. Polévka je grunt, a to platí i v hanáckém regionu, kde se ve jménu tradice varí polévky z česneku, zelí, bůčku nebo sýra. Opravdu hutná polévka, která zasytí, je chabašťová polévka s uzeným bůčkem. K místní kuchyni neodmyslitelně patří variace jídel s tvarůžky (syrečky, tvargly). Polévka připravovaná z tvarůžků se nazývá syrnica. Mezi sladká jídla, která jsou v hanácké oblasti kulinářskou specialitou, řadíme herterpláky, což jsou bramborové placky s mákem, cukrem nebo povidly, dále tzv. pukáče, tedy bramborové placičky s tvarohem a mákem a kynutý ovocný koláč s drobenkou, zvaný tróč.

Recept na hanácký tróč:

300 g hladké mouky, 50 g sádla, špetka soli, 2 dl mléka, 50 g cukru, 50 g droždí, 1 vejce, 500 g švestek, třešní, meruněk nebo borůvek. V hrnečku mírně ohřejeme mléko, rozpustíme v něm špetku cukru a rozdrobíme droždí. Uděláme kvásek. Do mísy dáme mouku, cukr, sůl, olej, kvásek a vejce. Těsto mícháme tak dlouho, až se začnou dělat bubliny. Dáme pod utěrku kynout. Po hodině znovu přemícháme a opět necháme asi půl hodiny nakynout. Posypka: Máslo, mouku a cukr mícháme v míse tak dlouho, až je máslo zcela vtřebáno. Vymastíme nízký plech, nalejeme na něj vykynuté těsto, rukou je roztáhneme do všech rohů a hustě poklademe ovocem (množství ovoce v receptu je orientační) - můžeme použít i kompotované. Posypeme posypkou a necháme ještě asi čtvrt hodiny kynout. Pečeme v předehřáté troubě asi na 200°. Hotové pocukrujeme.

Do Vlkošského zpravodaje pro Vás připravila za pomoci zdroje www.ustavprava.cz Simona Prečanová

HODOVÉ SLAVNOSTI VE VLKOŠI

PÁTEK 3. 7. 2020 - HODOVÁ ZÁBAVA - Fotbalové hřiště ZAČÁTEK od 20:00 hod.
Hraje skupina: LOS PLAYBOYS

SOBOTA 4. 7. 2020 - Slavnostní hodová mše v kostele sv. Prokopa v 10:00 hod.

NEDĚLE 5. 7. 2020 - Slavnostní hodová mše na Kanovsku v 10:00 hod.,
poté posezení na Kanovsku u muziky, dobrého jídla a pití.

SRDEČNĚ ZVEME VŠECHNY OBČANY.

Hodové recepty

MEDOVÉ TRUBÍČKY S KARAMELOVÝM KRÉMEM

Těsto:

130 g másla
100 g moučkového cukru
5 lžic mléka
5 lžic medu
3 žloutky
500 g hladké mouky

Vytvoříme těsto, které dáme ztuhnout asi na hodinu do lednice. Pak vyvalujeme a vykrajujeme kolečka (sklenicí, formičkou), natočíme na trubičky a pečeme na 170 stupňů. Vychladlé trubičky plníme karamelovým krémem.

Karamelový krém:

250 g másla vyšleháme
1 karamelové SALKO – postupně přidáváme do másla
Naplněné trubičky postříkáme na dozdobení čokoládou.

KOPEČKOVÝ MOUČNÍK

Těsto:

250 g hery
4 lžice vody
3/4 hrnku cukru krystalu (myšlena nádoba o objemu 250 ml)
3 lžice kvalitního holandského kakaa
6 žloutků
1 hrnek hladké mouky
1/2 balení prášku do pečiva
sníh ze 3 bílků
špetka soli

V kastrůlku necháme zvolna rozpustit heru, přidáme vodu, cukr a kakao, důkladně vše rozmícháme a necháme směs zchladnout. Poté ji přelijeme do mísy, postupně přisledháme ručním elektrickým šlehačem žloutky a pak už jen vařečkou vmícháme směs mouky a kypřicího prášku a sníh ze 3 bílků, ušlehaný se špetkou soli. Těsto natřeme máslem na vymazaný a hrubou moukou vysypaný plech, navrch

naklademe pomocí polévkové lžice kopečky ořechového sněhu a upečeme.

Ořechový sníh

3 bílky (kdo chce, může i více, aby bylo hmoty víc)
200 g moučkového cukru (pokud bude víc bílků – dát 250 g)
200 g mletých ořechů (pokud bude víc bílků – dát 250 g, můžou být i mleté nesolené arašidy) Bílky ušleháme do pevného sněhu, po částech přisledháme moučkový cukr a pak už jen vařečkou vmícháme mleté ořechy. Směs naklademe pomocí polévkové lžice na těsto, vložíme do trouby a pečeme cca 30 minut na 180 stupňů. Vychladlý moučník dozdobíme čokoládovou polevou.

Poleva:

50g čokolády na vaření (používám 52% z Lidlu)

40g másla

Necháme roztopit ve vodní lázni a pak zdobíme.

JAHODOVÉ ŘEZY

Těsto:

5 vajec

200 g pol. mouky

200 g cukru krupice

1/2 prášku do pečiva

Vypracujeme těsto, zhruba ½ kg jahod rozmixujeme, rozmixované jahody přivedeme k varu. V troše vody rozmícháme 2 sáčky s jahodovým pudinkem, přidáme k jahodám a vaříme do zhoustnutí. Po vychladnutí zašleháme mascarpone a cukr dle chuti. Nahoru nastříkáme vyšlehanou šlehačku se ztužovačem a nastrouháme čokoládu.

Okénko pro děti

Dětské lidové hádanky

Lid prostý nebyl v dobách našich předků moc sečtělý. Knih bylo málo a drahé. Příběhy a pohádky se vyprávěly většinou takové, které si maminky pamatovaly. Velkou oblibu, mezi dětmi a maminkami, měly prosté jednoduché hádanky. Byly ze života a odráželo se v nich lidové moudro. Malé děti se tak učily poznávat svět kolem sebe. Některé nám v dnešní době již nic neříkají, neboť jsou o věcech dávno zaniklých. Ale schválně, děti, kolik hádanek z dvaceti uhodnete?

Přišel k nám pod okna, prosil nás pro Boha, abychom na něj nepouštěli slepice a psa, že se nebojí. Kdo to byl?

(Mravenec.)

Není to tekutina, a přec to teče. Co je to?

(Něky.)

Která svatá není v nebi?

(Sv. Hora.)

Nač kouká kominík, když leze do komína?

(Na maso.)

Černá díra chová štíra, na závory ho zavírá. Co je to?

(Jistá, jazyk, zub.)

Je houští, pod houštím srnčí, pod srnčím lesk, pod leskem blesk, pod bleskem smrk, pod smrskem jedle, pod jedlemi berle, pod berlemi kleky, pod klekami fleky. Co je to?

(Clověk.)

Z dědka to ubývá, na bábu přibývá. Co je to?

(Kůžel a přeslice.)

Jede sedlák na pole a má všechno k orání; ale žádný neví, bez čeho nemůže orat?

(Bez obracení.)

Já mám hříbě v zlatém chlívě, ono mně zařičí, je to slyšet dvě míle. Co je to?

(Kostel a zvonek.)

Na hlavě věnec, na břiše tanec, pod nohama posvícení. Co je to?

(Rendlík.)

Švec jel na trh a nic neutržil, a když přijel domů, dal ženě 10 haléřů, aby nakoupila kůže, masa, housek, dříví. Co je to?

(Jitrnice.)

Starý se to narodí a mladý to zemře. Co je to?

(Posvícení.)

Dvě panny vedle sebe leží, kdyby vstaly, do nebe by se dostaly. Co je to?

(Koleje.)

Který zadek může běhat bez předku?

(Vl.)

Jsem stvořen co Adam a dávám jíst a pít lidem, po smrti nepříjdu ani do nebe ani do pekla. Kdo jsem?

(Hrnc.)

Je to za troníček a je toho plný pokojíček. Co je to?

(Světlo.)

Běžela liška okolo vršku, kudy běhala, tráva usychala. Co je to?

(Kosa.)

Dvanáct čápů, 52 koroptve a 365 ptáků jedno vejce snesli. Co je to?

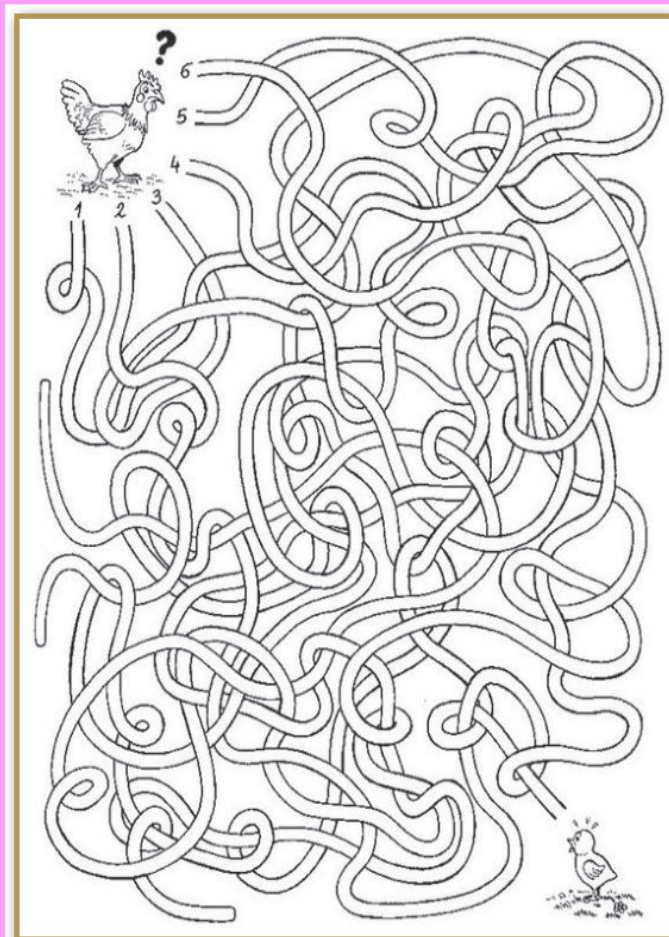
(Rok.)

Kde se děti berou?

(Pod pažďím.)

Stojí, stojí dub a na tom dubě dvanáct větví, na každé větvi po čtyřech hnízdech a v každém hnízdě po sedmi vajíčkách. Co je to?

(Rok.)

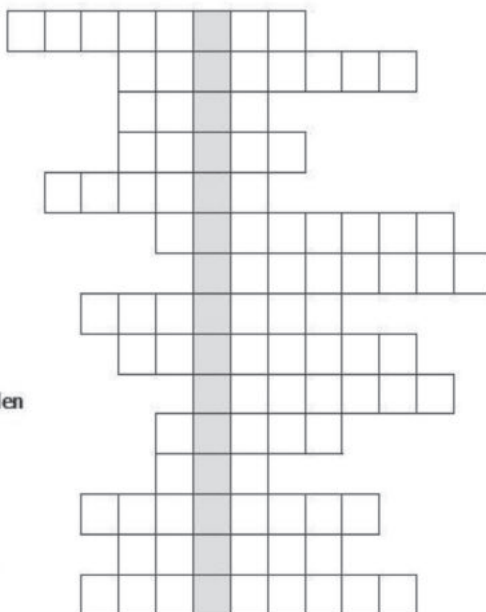

TAJENKA PRO DĚTI

Hádejte děti, co spojuje všechny tyto dětské postavičky?
Jsou to pohádkovéodpověď se dozvíte,
když tajenku vyluštíte ☺

Spejbl a
Vochomůrka a
Jája a
Bolek a
Oušek a
Štaflík a
Kát'a a
Rumcajs a
Jehláček a
Hajný robátko a jelen
Bob a
Maxipes Fik a
Kubula a Kuba
Kosí bratři Josef a
Mach a

Ze života obce

Jak se nám žilo v době karantény?

Máme za sebou dobu, kterou jsme ještě nikdy nezažili, pro všechny z nás to bylo a je něco nového. Museli jsme se s tím všichni nějak vyrovnat, každý po svém. Když se blížila doba, kdy musím začít připravovat zpravodaj, přemýšlela jsem, že nebude o čem psát, a zvažovala jsem, zda se do hodového čísla zpravodaje vůbec pouštět. Pak jsem si ale řekla, že máme za sebou dobu, kterou každý prožíval jinak, a že by bylo fajn se o to podělit s ostatními a zanechat ve zpravodaji i stopu a vzpomínku na tuto nelehkou dobu i pro budoucí generace. Požádala jsem pár lidí – občanů naší obce, aby se s námi podělili o to, jak se jim žilo v době „koronavirové“, co to na nich zanechalo a jak to všechno vnímali. Rovněž jsem požádala o spolupráci základní a mateřskou školu. Těm, kteří mi příspěvky sepsali, moc a moc děkuji, vážím si toho, vážím si Vaší odvahy a ochoty. Spousta z Vás se ale do článku bála pustit a prezentovat jej veřejně, proto jste si se mnou o informacích, svých zážitcích a myšlenkách alespoň popovídali a já z nich udělala takové malé anonymní shrnutí, uvědomění si.

COVID 19 – co to je?

Onemocnění COVID 19 je způsobeno novým typem koronaviru s odborným označením SARS-CoV-2. Jedná se o vysoce infekční onemocnění, které se projevuje zejména horečkami, respiračními potížemi (kašel, dušnost), bolestí svalů a únavou. U starších a chronicky nemocných osob může nemoc mít vážnější průběh a může vést i k úmrtí. Počátek epidemie COVID 19 je datován k 31. prosinci 2019, kdy byly první případy hlášeny v čínském městě Wu-Chan v provincii Chu-Pej. V České republice byly první tři případy nákazy novým koronavirem prokázány 1. března 2020.

Jak řešila ČR šíření epidemie COVID-19?

Česká republika zavedla celou řadu opatření, která patří v tomto směru k nepřísrnějším v zemích EU. Všechny orgány, které mají na starost ochranu veřejného zdraví, Národní referenční laboratoř, nemocnice, zdravotnická záchraná služba a další, jsou ve stále pohotovosti. Situaci aktivně řeší Bezpečnostní rada státu, Ústřední epidemiologická komise a krizová komise.

Trocha statistiky z ČR

Bylo provedeno celkem 520333 testů. Celkový počet osob s prokázanou nákazou COVID-19 je aktualizován

2x denně okolo 9. a 18. hodiny. K 20. 6. 2020 je v ČR 10555 potvrzených případů. Z tohoto počtu je 2616 aktivních, z nichž 140 pacientů je hospitalizovaných a 7477 lidí se vyléčilo. Na nemoc Covid 19 v České republice zemřelo k 20. 6. 2020 336 osob.

Kde všude ve světě byla již infekce koronavirem prokázána?

Infekce virem SARS-CoV-2 již byla prokázána ve většině zemí světa. Aktuální stav šíření nákazy můžete sledovat na webových stránkách: www.worldometers.info/coronavirus/ či na stránkách Světové zdravotnické organizace (WHO).

WHO vyhlásila ve světě stav pandemie. Co to konkrétně znamená?

Pandemie je epidemie velkého rozsahu zasahující více kontinentů. Jedná se tedy o výskyt onemocnění s vysokou incidencí na velkém území (kontinenty) za určité časové období. Opakují se však pandemie chřipky A, zejména po závažnější antigenní změně chřipkového viru (španělská chřipka aj.). Rovněž šíření SARS zvládnuté za značné náklady bylo vážnou hrozbou. Pandemii představuje i od prosince 2019 probíhající epidemie koronaviru SARS-CoV-2 (onemocnění COVID-19). Za pandemii ji Světová zdravotnická organizace prohlásila 11. března 2020. V minulosti se celosvětové pandemie týkaly zejména chřipky, dále také moru, cholery či skvrnitého tyfu. Od 80. let 20. století je velkým nebezpečím pandemie AIDS, virem HIV bylo v roce 2018 zasaženo přes 37 milionů lidí, většinou obyvatel subsaharské Afriky.

Co doporučuje WHO a další mezinárodní organizace v souvislosti s koronavirem?

Pro tyto situace používá MZ prostředek pro urgentní výměnu informací, tzv. Early Warning and Response System. Jedná se o uzavřený systém, díky kterému můžeme průběžně komunikovat na každodenní bázi s ostatními státy. Dále se MZ účastní pravidelných telekonferencí Výboru pro zdravotní bezpečnost EU (angl. HSC-Health Security Committee), kde jsou sdíleny informace. Konkrétně informace o tom, jaký je epidemiologický vývoj, a dále v rámci telekonference zaznívají odborná a relevantní vyjádření Světové zdravotnické organizace (WHO) a Evropského střediska pro prevenci a kontrolu nemocí (ECDC).

Zároveň WHO nabádá země, aby v současné situaci adekvátním způsobem zpřísnily mimořádná opatření s cílem snížit možnost dalšího šíření nákazy a ochránit české občany, zvláště rizikové skupiny náchylné k onemocnění.

A co jsem vnímala já a Ti z Vás, se kterými jsem si o tom povídala, co zaznívalo nejčastěji?

„Všichni se podporujeme navzájem“

Solidarita, pospolitost. Lidé se k sobě lépe chovají – a zjišťují, že to je možná vůbec ta nejsilnější zbraň v době pandemie. Starost o starší a slabší, podpora nejvytíženějších profesí, pomocná ruka, kterou mladší nabídli seniorům – to jsou pocity a uvědomění si, že jsme v tom všichni společně. Z domácího šití roušek (nejen pro vlastní potřebu, ale i pro sousedy, známé a vlastně pro všechny, kdo roušky potřebují) se právem stal národní fenomén, který propojuje různé sociální skupiny a komunity.

„Voláme si každý den“

Karanténa a s ní spojená izolace připomněly lidem potřebu komunikovat se svými blízkými. Postrádají nanejvýš jednu možnost vidět se s příbuznými, kteří bydlí jinde. Dospělé děti pomáhají rodičům, nakupují pro ně a často jim volají (ale správně je nenavštěvují, aby je nevystavili možné nákaze).

„Dává mi to čas na věci, které jsem dlouho odkládal/odkládala“

Omezení společenského života nám otevřelo nečekanou - a leckdy vítanou - možnost konečně se vypořádat s dlouho odkládanými, zanedbanými domácími záležitostmi.

Novou zvyklostí v některých domácnostech je každodenní vaření, které je vnímáno jako pozitivní hodnota pro rodinu - zaručuje totiž zdravější stravu. Odpadly rychlé občedy po cestě mezi schůzkami a jídlo je náhle znovu důležitou součástí života; ne jen nevítanou brzdou práce.

„Uvědomili jsem si, že je mít důležité alespoň nějaké finanční úspory“

To je velké poučení do budoucna. Domácnosti se musely nastavit na úspornější režim. Plánované větší nákupy a investiční záměry se buď omezují, nebo rovnou odkládají.

„Je skvělé, že Česká televize spustila pořad Učí Telka“

Pro některé rodiče je tento pořad doslova spásou. Řada z nich se během vlastní home office nebo po plném úvazku v práci musí věnovat i učivu dětí, což je v podstatě další půl úvazek. Oceňuje se rovněž spuštění kanálu ČT3, který pomáhá seniorům najít program a udržet si pozitivní náladu.

„Operátor mi nabídl neomezené SMS, volání a data“

Aktivít větších firem si lidé všimnou především tehdy, oznámí-li jim firma výhodu. „To, že banky počkají se splátkami i několik měsíců, je lidské“ Odklad splátek půjček a hypoték je spontánně zmiňován často. České banky jsou oceňovány za semknutí se s národem; podle lidí tak posilují vědomí pospolitosti - ekonomické dopady pocítí všichni, všichni by je pak také společně měli zvládnout a vyřešit. „Lidský“ přístup bank bude v tomto ohledu jedním z klíčových.

„Rodiny se semkly, naučily se spolu lépe vycházet“

Změna domácího režimu je vnímána jako výhoda, přestože vynucená vnějšími okolnostmi. Lidé jsou rádi, že spolu tráví více času – a co je důležitější: váží si ho. Rodiče cítí uspokojení, že se mohou (možná po delší době) dostatečně věnovat svým dětem a věří, že to bude mít pozitivní vliv i na jejich budoucí pojetí rodinného života.

*Simona
Prečanová*

Jak jsem žila v době zrádné nemoci „KORONAVIRU“.

Nikdo z nás nechápal, co se stalo. Celý svět se zastavil. Utichly ulice, nejezdila auta a neslyšeli jsme dětský křik na hřištích. Postihla nás zákeřná nemoc, kterou nikdo neznal. Celou zemi zasáhla opatření, která byla nutná v době nouzového stavu vyhlášeného kvůli této nemoci. Vláda nařídila nosit roušky, byl zákaz vycházení, chodit ven se mohlo, pouze pokud bylo nutno (nákup potravin, lékař) – to se týkalo hlavně nás starších. Z rádia a televize přicházely pokyny jak se chránit. Neviděli jsme naše rodiny. Dcera a zeť nám zajišťovali nákup a léky, které jsme přebírali mezi dveřmi. Oni o nás měli strach a my o ně rovněž. Já jsem šila roušky a potom jsme i od

obce každý jednu dostali. Držela nás práce na zahrádce a jarní úklid v domě, procházka se psem. Jsem ráda, že to naši vesnici nepostihlo – tedy že nikdo touto nemocí neonemocněl. Snad se každý nad tím zamyslí, že jeden bez druhého nejsme nic. Děkujeme všem, kteří se o nás v republice starali. Přeji všem klid v duši, ale hlavně hodně zdraví.

Jiřina Hlobilová

Jak jsem žila v době nouzových opatření

Stalo se, co nikdo nečekal. Nikdo ze starších nepamatoval, že by celou zeměkouli něco takového postihlo. Každý den jsme čekali, co nového bude v rádiu a televizi. Každý den jsme měli zprávy od naší vlády. Jak se toho naše vláda chopila, obdivoval celý svět. A my všichni,

kterí víme, co to pro ně a jejich rodiny muselo být, když celé dny a pomalu i noci seděli a domlouvali se, co pro lidi udělat. Myslím, že bychom jim měli moc poděkovat. Nebylo určitě jednoduché mít to na starosti a ještě hlídat, aby lidé dodržovali vše, co vláda doporučila, aby se nemoc nešířila. Měli bychom si uvědomit, že všechno se musí podařit jenom ve snu, v realitě ne vždy vše dopadne, jak bychom si přáli. A tak díky, díky, díky. A snad se již nic takového nestane. Měli bychom si opakovat, co jeden moudrý člověk řekl: „Včerejšek je minulostí, zítřek záhadou a dnešek je dar.“

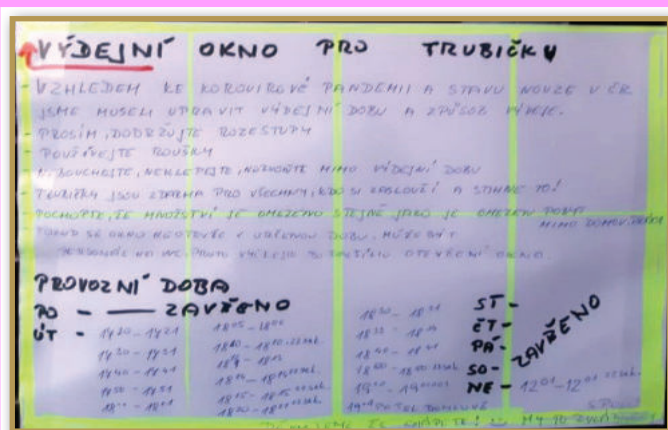
Ludmila Chytilová

Jak jsem trávila dobu v době nemoci Covid 19

Byla to hodně zvláštní doba, vlastně stále ještě je, není úplně vyhráno. Každopádně když jsem byla požádána na-

psat, jak jsem trávila tuto „dobu koronavirovou“, zamyslela jsem se a zjistila, že mi to zase až takový velký problém nedělalo. Mám hodně děti, na které jsem se mohla spolehnout, zajišťovaly mi pravidelný nákup a já jsem tak do obchodu chodila úplně minimálně, jen v nejnnutnějších případech. Poslouchala jsem hodně rádio a televizi, ale protože vysílání bylo hodně právě o této nemoci a o tom, co všechno způsobuje, kolik lidí kde umřelo, už jsem potom přestala vysílání poslouchat. Tuto dobu jsem zvládala celkem v pohodě, snad jediné, co mi vadilo hodně bylo, že nebyla možná klasická návštěva lékaře. Zrovna mě hodně trápil ekzém, a „vyšetření probíhalo po telefonu“, což tedy není úplně nejlepší. Toto mi vadilo moc, ale chápu, že senioři jsou nejohroženější skupinou a proto to bylo nutné. Nyní nám zbývá doufat, že se nemoc v plné síle zase nevrátí.

Ludmila Tománková

Jak fungovala SZUŠ D-Music?

Vyučování hry na hudební nástroje a hudební nauka probíhaly i v době karantény. Nevěříte, že je možné učit hru na hudební nástroj distančním způsobem? I s tímto problémem si dokázali učitelé poradit. Žáci každý týden obdrželi várku not a hudebních nahrávek, které jim nastudování pomohly usnadnit. Pravidelně posílali učitelům zpět vlastní nahrávky skladeb. Za odměnu dostávali od učitelů hodnocení svého výkonu, rady jak se zlepšit, co ještě do-

cvičit a další várku skladeb. Nepředstavujte si, že cvičili pouze nudné stupnice, akordy a etudy. Musíme uznat, že se učitelé snažili jim všechnu práci zpříjemnit a nemálo času z přípravy věnovali vyhledávání zajímavých skladeb, aby hraní děti bavilo. Je překvapivé, kolik práce tímto způsobem dokázali všichni udělat. Jak hodnotil pan učitel Uhlíř:

„V květnu, když se děti vrátily do školy, to vypadalo tak, jako by žádná karanténa nebyla. Plynule jsme navázali a pokračovali, jak jsme byli do března zvyklí.“ Způsob práce v karanténě byl rozhodně náročný pro obě strany - pro učitele na přípravu a pro žáky i jejich rodiče kvůli motivaci a udržení nastaveného tempa práce. Je dobře, že se to podařilo!

Kateřina Kutálková

Sportovní odpoledne strašidelná pohádková cesta Noc sokoloven

V pátek 12. června 2020 uspořádala Tělocvičná jednota Sokol Vlkoš první větší sportovně-kulturní akci „v době koronavirové“ a po rozvolnění některých opatření a umožnění pořádání akcí s účastí do 500 osob. A protože nám společné setkávání a akce chyběly, udělali jsme akci hned „3 v 1“. Začali jsme netradičním sportovním odpolednem. Děti tak s drobným zpožděním mohly oslavit Den dětí a užít si super odpoledne a večer. Soutěžily v netradičních disciplínách - házely pytle se senem, skákaly do dálky v gumácích, jezdily na koloběžkách, přeskakovaly a podlézaly překážky a střefovaly se oštěpem do nafouknutých balónků, stříleli lukem na terč a spoustu dalšího. Celkem je čekalo 11 stanovišť.

Všechny děti dostaly za sportovní výkony odměnu, diplom a špekáček. Posilněné děti se mohly po setmění vydat na strašidelnou pohádkovou cestu plnou netradičních úkolů. Nejmenší děti vyrazily na trať v půl deváté a ty starší vyrazely již za úplné tmy. Přestože stezka byla poměrně dlouhá, zájem byl až nečekaný a bát se přišlo přes 80 dětí nejen z Vlkoše, ale i z Přerova, Chropyně, Staré Vsi a dalšího okolí. Při strašidelné pohádkové cestě děti mohly potkat bílou paní, zlé jeptišky, mnichy, upírky, smrtáka i s kosou, loupežníky, lesní divoženky a další strašidla. Zážitkem pro děti určitě bylo, že potmě přeplouly na lodičce za pomoci vodníků vlkošský rybník. Celkem děti na stezce

navštívily 10 strašidelných stanovišť, kde plnily různé úkoly. Za splnění dostaly nejen razítko do pohádkové kartičky a sladkou odměnu, ale i věčné dárečky. Podle reakcí dětí se nejvíce bály na stanovišti u čarodějnic, což potvrzoval i pískot a jekot, který se nesl naší zhasnutou obcí. V celé obci bylo vypnuté veřejné osvětlení, děti šly pouze za svitu svíček. Do cíle se nám naštěstí vrátily všechny. Ty největší se navracely až kolem půlnoci a ty, které měly ještě dostatek odvahy, mohly strávit noc v místní sokolovně. Tělocvičná jednota Sokol Vlkoš se totiž zapojila do celorepublikové akce NOC SOKOLOVEN. V sokolovně nám spalo 22 dětí, kterým jsme k usínání pustili film Noc v muzeu. Ráno byla pro děti připravena bohatá snídaně, nechyběla rozcvička a po snídani další sportovní soutěže. Bylo to náročné, ale myslím, že jsme si to všichni náramně užili. Za organizátory bych touto cestou chtěla moc poděkovat všem, kteří nám při organizaci akce pomohli – ať již Obci Vlkoš či členům jiných místních spolků a rovněž rodičům.

Simona Prečanová,
TJ Sokol Vlkoš

Seniorská sešlost se aktivně zapojí do předvánoční charitativní akce

Již na počátku letošního února se členky naší skupiny „Seniorská sešlost“, která působí při místní obecní knihovně, zabývaly úvahou, jak být nápomocni letošní předvánoční

charitativní sbírce s názvem „Vánoční hvězda“ – rok 2020. Účelem této sbírky je shromáždění finančních prostředků, které jsou určené pro oddělení hematologicky a onkologicky nemocných dětí nemocnice v Olomouci.

Zvláštností této dobročinné akce je, že finanční prostředky se získávají prodejem živých květů „vánoční hvězdy“ lidem, kteří chtějí tuto dobročinnou akci podpořit. Zakoupit „vánoční hvězdu“ lze na prodejních místech, ve stáncích,

nebo v galeriích, které jsou označeny názvem akce a jejím logem.

Tuto tradiční sbírku pořádá občanské sdružení s názvem „Šance Olomouc“ a letos bude uspořádán její 22. ročník. U zrodu této akce stáli nejen lékaři a sestry, kteří na Dětské klinice FN v Olomouci o děti s poruchou krvetvorby pečovali, ale také rodiče a příbuzní těchto dětí.

Občanské sdružení „Šance“ přispívá z výtěžku sbírky na humanizaci léčby, rekondiční pobyty a integraci těžce nemocných dětí zpět do života, cílené posílení psychické a fyzické kondice, ale také na aktivity, které naplní volný čas hospitalizovaných dětí a podpoří jejich psychickou a duševní relaxaci. Záštitu nad celým projektem „Vánoční hvězda“ má její zakladatel a čestný předseda sdružení prof. MUDr. Vladimír Mihála CSc. Ovšem prvotní myšlenka pomáhat pomocí prodeje živé květiny pochází z Itálie, kterou přizpůsobila našim podmínkám maminka nemocného dítěte, která věřila v sílu a pomoc „vánoční hvězdy“.

S celým krásným příběhem této květiny se můžete seznámit na webových stránkách občanského sdružení „Šance Olomouc“ (www.vanocnihvezda.eu). Členky spolku „Seniorská sešlost“ se rozhodly podpořit poslání a cíle této

humanitární sbírky tím, že pro případné zájemce zajistí dovoz živých květů vánoční hvězdy přímo do naší obce, a to v termínu listopad - prosinec. V průběhu měsíce září by byly vyhotoveny seznamy zájemců (dárců) a vybrány peněžní dary (proti podpisu darujících). Předpokládaná cena vánoční hvězdy je 50,- Kč za květinu menší, 100,- Kč za květinu větší a měly by být expedovány v barvě červené nebo bílé. Předmětná sbírka je povolena Krajským úřadem Olomouckého kraje a vyúčtování této dobročinné akce je každoročně předkládáno kontrolním orgánům tohoto úřadu.

Vážení spoluobčané, v první polovině roku jsme si po období dvou měsíců sami vyzkoušeli, jaké to je trávit celé dny doma, bez kontaktů se svými příbuznými a známými. Pokud se zapojíte do této sbírky, pomůžete těžce nemocným dětem lépe překonávat jejich samotu, kterou prožívají na nemocničních pokojích. A květ „vánoční hvězdy“ vám bude po celé období nejkrásnějších svátků v roce připomínat, že jste přispěli na dobrou věc.

Kontaktní adresa na pořadatele sbírky: Šance Olomouc o.p.s., I. P. Pavlova 185/6, 779 00 Olomouc

*Za místní skupinu „Seniorská sešlost“
Ivana Hudečková*

Společenská rubrika

Naši jubilanti v druhém čtvrtletí 2020

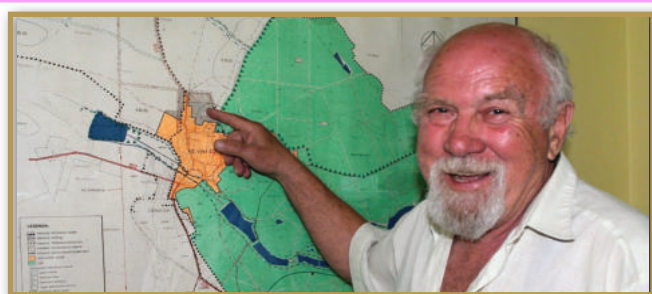
Justína Krčmová	80	Marie Kornelová	91
Pavel Sobek (rodák)	80	Františka Zahradníková	93
Františka Tomčíková	91	Marie Molčíková	93

Naším jubilantům přejeme vše dobré, hodně zdraví, štěstí a Božího požehnání.

Pozdrav vlkošákům

Psal jsem si mailem s vlkošským rodákem, spolužákem Zdeňkem Slavíkem (*1940). Ten mě požádal, abych pozdravil moc a moc všechny Vlkošáky. Rád tedy tento pozdrav od Zdeňka Slavíka vyřizuji.

Pavel Sobek

Vlkošský sport

Mladší fotbalová příprava

Jak všichni víme, od března nastala nucená pauza ve všech běžných činnostech kulturních i sportovních. Po

této jarní přestávce a následném zrušení všech sportovních a také fotbalových soutěží se od května rozběhlo trénování a cvičení ve všech kategoriích naší činnosti.

Družstvo nejmladší přípravy rozšířilo své hráče o budoucí školáky a plně se zapojilo do trénování a příprav-

ných zápasů s kluby z okolí. Také během prázdnin budeme po domluvě s rodiči trénovat, abychom byli na podzim v kondici a předvedli pěkný bojovný fotbal. K trénování a hře jsou vítáni všichni další mladí sportovci, kteří by se chtěli připojit či se jen podívat a zkusit. Každý pátek odpoledne jsou vítáni na hřišti.

Na podzim bude s největší pravděpodobností nejmladší přípravek hrát zápasy turnajovým stylem za účasti 4 družstev na jednom hřišti. O podrobnostech budeme informovat tradičním způsobem na webu a vývěškách.

Děkujeme všem rodičům, prarodičům, sourozencům, přátelům a příznivcům sportu za podporu na jaře tohoto roku.

Za trenéry Petra Stískala, Jardu Hostáška a všechny další, kteří pomohli sepsal Petr Sobek, TJ Sokol Vlkoš

**FOOTBALL FOOD FESTIVAL
VLKOŠ 2020**

*Zkoušíte rádi netradiční delikatesy? Nebo milujete spíše tradiční českou a regionální kuchyni? Nabízíme Vám možnost aktivně se zúčastnit Football Food Festivalu. Můžete předvést své kuchařské umění. Podrobnosti Vám sdělí Eva Kroupová na telefonním čísle 723 774 381 nebo na facebooku. Přihlásit se můžete do 12. 7. 2020. **Přijďte ochutnat nejruznější speciality na akci pořádanou TJ Sokol Vlkoš.***

*PS: Deky s sebou, bude i piknik!
Čas konání bude včas upřesněn.*

Žijeme ve Vlkoši

Historická víte, že...?

390 let zvonu Panna Marie

Ve věži kostela se v současné době nacházejí 3 zvony. Dva z nich (sv. Prokop a umíráček sv. Josef) jsou z roku 1982 a pocházejí z dílny Laetitie Dytrychové z Brodku u Přerova. Třetím zvonom je Panna Marie pocházející z roku 1630. Zvon váží 400 kg a nese nápis: „SI DEUS PRO NOBIS, QUIS CONTRA NOS ANNO DOMINI M D C X X X“ („Jestliže je Bůh s námi, kdo může být proti nám. Léta Páně 1630“). Zvon Panna Marie odbíjí každý den v 18:00 hodin tzv. klekání. O tom, kdo zvon ulil a zda byl ulit přímo pro náš kostel, prameny bohužel mlčí.

135 let od zvýšení věže

Kostelní věž nevypadala vždy tak, jak ji známe dnes. Do nynějších 51 metrů původní věž několik desítek metrů chybělo. První iniciativa o zvýšení kostelní věže se objevila již v roce 1873, kdy byl pořízen náčrt na novou věž, ale úmrtí tehdejšího faráře P. Ant. Přivřela znamenalo odložení této stavby na neurčito. Roku 1884 byla myšlenka zvýšení věže oprášena a následující rok konečně realizována. V roce 1885 se podařilo zvýšit kostelní věž o jednu etáž, opatřit ji hodinami a jehlanovitou střechou. Hodiny zhotovil p. Krečmar, továrník věžních hodin na Vinohradech v Praze. Náklad na zhotovení hodin činil 640 zl. a na stavbu věže 3 800 zl.

Vysvěcení kostela před 110 lety

Na počátku 20. století prošel kostel sv. Prokopa rozsáhlou rekonstrukcí, která zahrnovala úpravu střechy kostela (1906) a vnitřní úpravy včetně odstranění bočního oltáře z presbytáře (1909). Po takto rozsáhlé rekonstrukci byl kostel 23. října 1910 olomouckým světícím biskupem Karlem Wisnarem konsekrován (vysvěcen).

50 let obětního stolu

Před 50 lety byla z kostela odstraněna mřížka z mramorových bloků u presbytáře a připraven prostor pro nový

oltář – obětní stůl. Tehdy se totiž začala v církvi prosazovat změna ve slavení mše, kdy kněz měl nově sloužit mši čelem k lidu. Z tohoto důvodu bylo nutné interiéru kostela na tuto změnu přizpůsobit. Práci na novém obětním stole převzal akademický sochař Vojtěch Hořínek a ještě ten rok vytvořil krásný obětní stůl, kdy deska symbolizuje otevřenou knihu a odkazuje na oběť Krista a tři mramorové bloky, které ji podpírají, symbolizují Trojjediného Boha.

Biřmování před 45 lety

V roce 1975 (31. 8.) byla v našem kostele sv. Prokopa za velkého zájmu udělena svátost biřmování. Z rukou biskupa Josefa Vraný tuto svátost přijalo celkem 280 biřmovanců, z toho jich 99 bylo z Vlkoše. Zvláštností je, že poslední biřmování se v tomto kostele uskutečnilo v roce 1938, tedy ještě před zahájením druhé světové války.

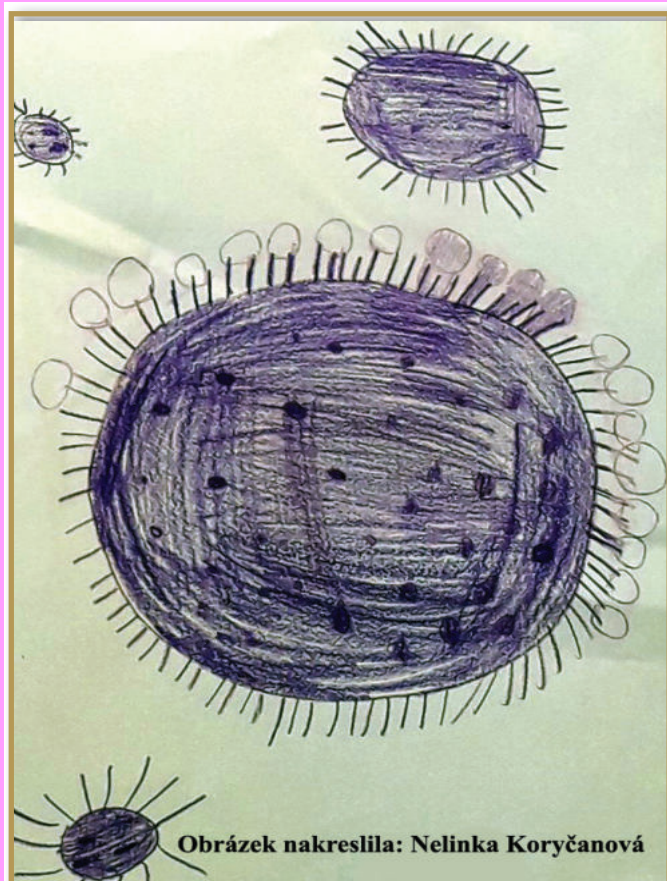
100 let opravy kaple sv. Cyrila a Metoděje

Letos tomu je 100 let od opravy věže a bání kaple sv. Cyrila a Metoděje na Kanovsku. V průběhu opravy byla otevřena bání věže, která ukrývala několik čísel „Hlasu“, „Die slavische Volksblätter“ a také listinu popisující tehdejší poměry na Kanovsku. Bohužel, jak popisuje záznam o opravě, nalezené dokumenty byly deštěm úplně zničeny, a proto byly jako bezcenné odstraněny. Zřejmě z důvodu lepší ochrany listin a dokumentů, které chtělo vedení obce Kanovsko do bání v roce 1920 vložit, byl vyroben nový kovový tubus. Tento tubus, byl po 94 letech v bání věže nalezen. Stalo se tak v souvislosti s opravou kanovské kaple a její věže v roce 2014, kdy byl tubus vyňat a následně otevřen. Nalezené dokumenty z roku 1920 se nacházely v celkem zachovaném stavu a popisovaly události jak celonárodního, tak místního významu. Po pořízení soupisu nalezených dokumentů bylo vše vráceno do tubusu a ten byl uložen do bání věže.

Zdroj: Kronika obce Kanovsko, kronika obce Vlkoš, kronika farnosti Vlkoš.

Markéta Červinková

Koronavirus očima dětí

Strašidelná pohádková cesta - upírky 12. 6. 2020

Strašidelná pohádková cesta 12. 6. 2020

Strašidelná pohádková cesta 12. 6. 2020

Strašidelná pohádková cesta 12. 6. 2020

Strašidelná pohádková cesta 12. 6. 2020

Strašidelná pohádková cesta 12. 6. 2020

Strašidelná pohádková cesta 12. 6. 2020

Strašidelná pohádková cesta 12. 6. 2020

Internetová verze barevného Vlkošského zpravodaje je zveřejněna na webových stránkách Obce Vlkoš
www.obecvlkos.cz